

LUKAS

4:31-5:11

Jezus toont Zijn gezag over demonen en ziekte en roept de eerste discipelen.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/lukas/4-31-5-11

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Wonderen als tekenen van Gods Koninkrijk	4 min	4
2	De demon in de synagoge van Kapernaüm	3 min	6
3	Demonische bezetenheid en modern ongeloof	4 min	8
4	Christus' gezag over demonen	4 min	9
5	Van angst voor demonen naar vertrouwen	4 min	11
6	Bezetenheid en het verslag van Markus	3 min	13
7	Jezus bewijst Zijn gezag door wonderen	3 min	15
8	Verschillende graden van bezetenheid	2 min	16
9	Waarom Jezus in synagogen mocht spreken	2 min	17
10	Jezus in het huis van Simon	2 min	19
11	De chronologie van Simons roeping	3 min	20
12	De genezing van Simons schoonmoeder	2 min	21
13	Koorts, stormen en demonische invloed	4 min	22
14	Demonische aanvallen op een gezin	2 min	24

15	Jezus geneest de zieken na de sabbat	3 min	25
16	Waarom de demonen moesten zwijgen	2 min	26
17	Demonen vrezen hun komende oordeel	3 min	28
18	Jezus trekt verder door Galilea	2 min	30
19	Verschillen tussen de evangelierverslagen	2 min	31
20	De wonderbare visvangst en de roeping	3 min	32
21	De roeping vergeleken in de evangeliën	4 min	34
22	Jezus onderwijst vanuit Simons boot	4 min	36
23	De visvangst en Petrus' schuldbesef	3 min	38
24	Van vissers tot vissers van mensen	2 min	39
25	Hoe een beroep voorbereidt op bediening	4 min	41
	Om verder te lezen		43

1

Wonderen als tekenen van Gods Koninkrijk

We moeten terug naar Lukas 4. We zijn tot en met de eerste 30 verzen gekomen, en nu moeten we naar de rest van het hoofdstuk kijken. Vanaf vers 31 vinden we het eerste verslag van een duiveluitdrijving.

Jezus' bediening werd gekenmerkt door een groot aantal duiveluitdrijvingen. Overal waar Hij kwam, ontmoette Hij mensen die door demonen bezeten waren. Het was misschien wel een van de belangrijkste onderdelen van Zijn bediening. We moeten begrijpen dat het wonderbaarlijke element in Jezus' bediening, vooral de genezingen en het uitdrijven van demonen, een symbolische betekenis had. Maar eerlijk gezegd gold dat waarschijnlijk voor alle wonderen van Jezus, ook voor andere soorten wonderen. Jezus deed deze dingen letterlijk, maar Hij deed ze om iets geestelijks zichtbaar te maken.

De profeten hadden gezegd dat de Messias zou komen en de ziekte van Israël zou genezen. Maar de ziekte van Israël was bij de profeten een geestelijke ziekte. Dat wordt heel duidelijk gemaakt. God zei in Jeremia en Hosea:

Keer terug, afkerige kinderen, Ik zal u van uw afdwalingen genezen. Zie, hier zijn wij. Wij komen tot U, want U bent de HEERE, onze God.

JEREMIA 3:22

Afvalligheid is uiteraard geen lichamelijke toestand, maar een geestelijke toestand. Zo staat ook in Jesaja vaak dat het volk ziek is en een geneesheer nodig heeft. Niet lichamelijk ziek door ziekten zoals wij die kennen, maar ziek door hun vervreemding van God. Hier wordt in figuurlijke zin over ziekte gesproken. Maar in Jesaja 53 staat dat wij door Zijn striemen genezen zullen worden en dat Hij onze ziekten en onze zwakheden zal dragen.

Toen Jezus kwam en lichamelijke genezingen verrichtte, liet Hij daarmee dus zien dat Hij Degene is Die God gezonden heeft om het volk geestelijk te genezen. De lichamelijke genezingen komen overeen met geestelijke genezing.

Evenzo wees het uitdrijven van demonen op iets geestelijks. Jezus zei dit bij een andere gelegenheid dan die waarover we nu gaan lezen. In Mattheüs 12 zei Hij:

Maar als Ik door de Geest van God de demonen uitdrijf, dan is het Koninkrijk van God bij u gekomen.

MATTHEÛS 12:28

Met andere woorden, satan heerste. Zijn koninkrijk was duizenden jaren lang prominent aanwezig en werd niet uitgedaagd. Deze mensen die door demonen bezeten zijn en onder zijn macht staan, zijn een goed voorbeeld van zijn koninkrijk en van de macht en het gezag daarvan.

Het Koninkrijk van God is echter machtiger. Met Zijn komst en het uitdrijven van demonen liet Jezus zien dat het rijk van satan niet langer onbetwist was. Het Koninkrijk van God was gekomen en de vijand werd teruggedrongen. Door mensen uit de macht van demonen te bevrijden, nam Hij de sterke zijn bezit af. Jezus zei dat niemand het huis van een sterke kan binnengaan en zijn huisraad kan roven zonder eerst de sterke te binden. Dit staat allemaal in Mattheüs 12.

Het punt is dat Jezus' genezingen en Zijn duiveluitdrijvingen werkelijk in de zichtbare wereld plaatsvonden. Natuurlijk vonden ze werkelijk plaats. Maar ze vonden ook plaats om geestelijke waarheden over het Koninkrijk van God en over Jezus' Messiasschap uit te beelden.

2

De demon in de synagoge van Kapernaüm

Hier in Lukas 4:31 vinden we het eerste van vele verhalen over duiveluitdrijving. Er staat:

En Hij daalde af naar Kapernaüm, een stad in Galilea, en onderwees hen op de sabbatdagen.

LUKAS 4:31

Dit gebeurde nadat Hij in Nazareth verworpen was. Hij ging naar Kapernaüm. We hebben gezien dat Mattheüs in Mattheüs 4:13 op deze gebeurtenis in Nazareth zinspeelt, maar er niet over vertelt. Hij zegt:

Hij verliet Nazareth en ging wonen in Kapernaüm, dat aan de zee lag, in het gebied van Zebulon en Naftali,

MATTHEÛS 4:13

We lezen hier dus hetzelfde. Hij verlaat Nazareth en daalt af naar Kapernaüm, een stad in Galilea.

Het feit dat hij erbij moet zeggen dat Kapernaüm een stad in Galilea is, is een van de aanwijzingen dat hij aan een heiden schrijft die niet bekend is met de geografie van Palestina. Iedere Jood die in Palestina had gewoond, zou dat weten en hoefde niet te horen dat Kapernaüm een stad in Galilea is.

En zij stonden versteld van Zijn onderricht, want Zijn woord was met gezag. En in de synagoge was een man die een geest van een onreine demon had, en die riep met luide stem:

LUKAS 4:32-33

Dat is een vreemde uitdrukking. Soms lezen we over demonen, soms over onreine geesten en soms over boze geesten. Die zijn allemaal hetzelfde. Als je de parallelle gedeelten in de verschillende evangeliën met elkaar vergelijkt, zie je zelfs dat de termen door elkaar worden gebruikt. Een boze geest is een onreine geest en is een demon. Maar hier worden die termen gecombineerd:

een geest van een onreine demon.

Ga weg! Wat hebben wij met U te maken, Jezus de Nazarener? Bent U gekomen om ons te gronde te richten? Ik weet Wie U bent, namelijk de Heilige van God.

LUKAS 4:34

Maar Jezus bestrafte hem en zei: Zwijg! Ga uit hem weg! En de demon wierp hem in het midden neer en ging uit hem weg zonder hem enig letsel toe te brengen. En er kwam verbazing over allen en zij spraken met elkaar en zeiden: Wat is dit voor woord, dat Hij met gezag en kracht de onreine geesten bevel geeft en zij gaan uit? En de roep over Hem verspreidde zich naar elke plaats in de omgeving.

LUKAS 4:35-37

Dit was slechts een van de vele gevallen. We zullen samenvattende uitspraken lezen waarin staat dat Jezus door heel Galilea trok, demonen uitdreef en zieken genas. Maar er worden afzonderlijke gevallen voor ons uitgelicht. Dat kan zijn omdat het de eerste gevallen zijn, omdat ze kenmerkend zijn voor wat er bij vele gelegenheden gebeurde, of omdat er in dat specifieke geval een bepaalde les te leren valt.

3

Demonische bezetenheid en modern ongeloof

Het is interessant dat Lukas spreekt over iemand die een geest van een onreine demon heeft, en dat hij niet de behoefte voelt om dat verschijnsel aan Theofilus uit te leggen. Ook Mattheüs en Markus voelen, wanneer ze spreken over mensen die demonen hebben, niet de behoefte om dat uit te leggen. Hun lezers weten hiervan. Mattheüs schrijft aan Joden. De Joden wisten hiervan. Markus schrijft aan Romeinen. Zij wisten hiervan. Lukas schrijft aan Theofilus. Hij wist hiervan. Hij hoeft niet te zeggen: ‘Wanneer ik spreek over mensen die door demonen bezeten zijn, heb ik het over dit specifieke verschijnsel dat zich soms voordoet, waarbij een boze geest in mensen komt en ze zich vreemd gedragen, enzovoort.’ Hij zegt gewoon dat daar zo iemand was die door demonen bezeten was. Je weet wat dat is. Ik hoef dat niet uit te leggen, want iedereen in de wereld van de oudheid wist wat bezetenheid door demonen was. Het wordt zo vanzelfsprekend behandeld.

Toch leven wij waarschijnlijk in de enige tijd in de geschiedenis, en in een van de enige culturen, die niet weet wat het is. Wij zijn onwetender dan de mensen uit de oudheid. Toch denken moderne, westerse, wetenschappelijk opgeleide rationalisten dat wij slimmer zijn dan de mensen uit de oudheid als het om deze dingen gaat. Zelfs onder moderne theologen is, als ze niet strikt Bijbels en evangelisch zijn, de gangbare opvatting dat het geloof in bezetenheid door demonen berust op een bijgelovig idee dat mensen vroeger hadden. Men dacht dat er demonen in mensen kwamen, enzovoort, maar inmiddels beseffen we dat dit gewoon psychische aandoeningen zijn. Wij zouden deze mensen anders behandelen. We zouden hun een of ander medicijn geven. Ja, dat is wat wij zouden doen. We zouden hun demon onder controle houden. We zouden hen niet bevrijden. Dat is het probleem.

Omdat we in een naturalistische samenleving leven die alles op een natuurlijke manier moet verklaren, behoren bovennatuurlijke demonen tot de eerste dingen die verdwijnen. Mensen die naar het naturalisme neigen, geven hun geloof in God misschien pas als laatste op. Eerst geven ze hun opvatting over demonen op, daarna waarschijnlijk die over engelen, en uiteindelijk die over God. Maar demonen verdwijnen als eerste wanneer je in de richting van het naturalisme gaat. Demonen

zijn de angstaanjagendste, vreemdste en zonderlingste dingen in de bovennatuurlijke wereld. Mensen willen ze vergeten, doen alsof ze er niet zijn, of ze wegverklaren. Onze samenleving verklaart bezetenheid door demonen nu al tientallen jaren weg als een psychische of psychiatrische aandoening, een geestesziekte, of iets dergelijks.

Er bestaan ongetwijfeld problemen in de hersenen die psychiatrische afwijkingen en dergelijke veroorzaken, maar daar gaat het hier niet over. Onze samenleving is de eerste die onwetend is geworden over bezetenheid door demonen. Dat betekent dat we achteruitgaan, niet vooruit. De wereld zit nog steeds vol samenlevingen die hiervan weten. Ga maar naar India, China, Afrika, Zuid-Amerika, of naar inheemse volken waar dan ook, en ze weten van bezetenheid door demonen. Voor hen is het gewoon een feit. Ze hebben medicijnmannen en dergelijke die het proberen te genezen. Een van de belangrijkste dingen die bewijzen dat het Evangelie waar is wanneer zendelingen naar deze landen gaan, is dat het Evangelie het enige middel is waardoor mensen met succes van demonen bevrijd lijken te worden. De medicijnmannen kunnen hen niet redden.

4

Christus' gezag over demonen

Zelfs de Joden hadden al exorcisten voordat Jezus kwam. Hij verwijst van tijd tot tijd naar hen. Zelfs Lukas noemt hen in het boek Handelingen: de zeven zonen van Skevas. Ze waren zonen van een Joodse priester en ze waren exorcisten. Zelfs de Joden hadden al exorcisten voordat Jezus kwam, en heidenen hebben die ook. Maar alleen Jezus joeg de demonen werkelijk angst aan. Alleen Jezus bevrijdde werkelijk van demonen. Alleen voor Jezus en Zijn discipelen hadden de demonen werkelijk ontzag en angst.

Daarom kunnen zendelingen nu naar andere landen gaan en demonen uit mensen uitdrijven, en soms wordt het hele dorp behouden. Of ze weten op zijn minst dat de kracht van het Evangelie groter is dan de kracht van de plaatselijke medicijnman, of wie het ook was die niets aan deze situatie kon doen. De demonen vrezen Christus, en vaak vrezen ze de gelovige die handelt in de kracht en het gezag van Christus en in geloof in Christus.

We herinneren ons dat in Efeze, in Handelingen hoofdstuk 19, de zeven zonen van Skevas probeerden demonen uit te drijven in de Naam van Jezus, maar ze kenden Jezus niet. Ze wisten dat die man Paulus die formule gebruikte, dus ze zeiden:

En enkelen van de rondtrekkende Joodse duivelbezweerders waagden het de Naam van de Heere Jezus uit te spreken over hen die boze geesten hadden. Zij zeiden: Wij bezweren u bij Jezus, Die door Paulus gepredikt wordt.

HANDELINGEN 19:13

Wat zeiden de demonen? Ze zeiden:

Maar de boze geest antwoordde en zei: Jezus ken ik en van Paulus weet ik af, maar u, wie bent u?

HANDELINGEN 19:15

Met andere woorden: „Wij hebben geen enkel ontzag voor jullie. Jullie zijn niemand naar wie wij hoeven te luisteren. Jezus, ja. Paulus, ja. Maar jullie niet.”

Het is interessant dat ze Paulus in dat opzicht samen met Jezus zouden noemen, want Paulus is Jezus niet. Maar hij is wel een discipel van Jezus. Hij heeft de Geest van Jezus. Jezus dreef demonen uit door de Geest van God. Wij hebben de Geest van God. Paulus en de apostelen dreven demonen uit in de Naam van Jezus. Zelfs de discipelen deden dat vóór Pinksteren, want Jezus zond de zeventig uit met gezag om demonen uit te drijven. In Lukas hoofdstuk 10 keren ze terug en zeggen:

De zeventig zijn teruggekeerd met blijdschap en zeiden: Heere, zelfs de demonen zijn in Uw Naam aan ons onderworpen.

LUKAS 10:17

De Naam van Jezus, die een echte discipel met recht draagt, en vooral een discipel die dezelfde Geest van God heeft door Wie Jezus demonen uitdreef, is dus ruimschoots tegen demonen opgewassen. Ik geloof dat de duivel alleen maar zoveel kan uitrichten

als hij doet, terwijl er bijvoorbeeld zoveel christenen in dit land zijn, doordat hij demonische activiteit een andere betekenis geeft. Daardoor herkennen we haar niet als zodanig en pakken we haar niet adequaat aan. Of hij doet iets anders: hij maakt christenen bijgelovig en bang. Soms maakt hij ons al te rationalistisch, zodat we het bovennatuurlijke ontkennen en alle gevallen van demonische bezetenheid die we tegenkomen beschouwen als een medische aandoening, een psychische ziekte of iets dergelijks. Of we slaan door naar de andere kant: we worden zo bijgelovig en zo bang voor demonen dat we ze helemaal uit de weg willen gaan.

5

Van angst voor demonen naar vertrouwen

Dat was aanvankelijk mijn ervaring. Ik ben als christen opgevoed, maar wist heel weinig over deze dingen. Ik herinner me dat ik misschien dertien of veertien was en op een zondagavond in de baptistengemeente zat. Daar was een zendeling uit Afrika. Ik neem aan dat het een zendeling was die door onze gemeente werd ondersteund, en hij bracht verslag uit. Hij verwees op een gegeven moment naar het uitdrijven van demonen uit iemand. De gedachte kwam bij me op: „Bedoel je dat er tegenwoordig mensen zijn die door demonen bezeten zijn?” Ik wist dat ik er in de Bijbel over had gelezen. Het was gewoon nog nooit bij me opgekomen dat er tegenwoordig mensen waren die door demonen bezeten waren. Toen deze zendeling uit Afrika dat noemde, schudde dat me echt wakker. „Bedoel je dat dit tegenwoordig nog steeds in de wereld gebeurt?” Gelukkig gebeurde het daar in Afrika, want ik vond het griezelig. Ik herinner me dat ik dacht: „Ik ben blij dat het daar in Afrika is en niet hier.”

Toen ik zeventien was en in een christelijke band speelde, traden we hier in de bergen van Zuid-Californië op, in een christelijk kamp. Een van de leden van onze band, een vrouw, dwaalde het bos in en zag iets. Het maakte haar echt bang. Ze dacht dat het de duivel was. Ik weet niet of hij het was of niet. Ik zal het hier niet beschrijven. We hebben het over Lukas, niet hierover. Maar waar het om gaat, is dat ze ons beschreef wat ze had gezien, en ze was echt bang. Het leek mij dat ze de duivel of een demon had gezien.

Ik wist hier heel weinig over, maar daardoor beseft ik: „Ook hier zijn demonen, niet alleen in Afrika. Ze zijn ook hier in Californië.” Er zijn zelfs heel veel demonen in Californië. Het lijkt een van hun favoriete plekken om feest te vieren. Dat wist ik toen niet, maar ik herinner me dat ik echt de stuipen op het lijf had. Een paar weken lang was ik heel bang en dacht ik: „De duivel is aan haar verschenen. Ik zou dat niet aankunnen als hij aan mij verscheen.” Ik was behoorlijk bang. Ik wilde niet alleen zijn en niet in donkere hoeken kijken, voor het geval hij daar stond. Ik was echt bang, omdat ik niet veel over demonen wist. Ik dacht alleen maar: „Dit is echt griezelig.”

Maar nadat ik hierdoor een paar weken paranoïde was geweest, herinner ik me dat ik dacht: „Ik kan niet de rest van mijn leven zo paranoïde blijven. Stel dat de duivel wel aan mij verschijnt? Wat is dan het ergste wat er kan gebeuren? Wat gaat hij met me doen? Ik ben een christen. Wat kan hij doen als ik op Christus vertrouw?

Lieve kinderen, u bent uit God en u hebt hen overwonnen, want Hij Die in u is, is groter dan hij die in de wereld is.

1 JOHANNES 4:4

Laat hij dan maar eens een tijdje bang zijn voor mij. Ik ben het zat om bang voor hem te zijn. Laat het nu zijn beurt zijn om bang te zijn.”

Ik besloot dat ik niets van de duivel te vrezen had. Het zijn de demonen die bang zijn.

U gelooft dat God één is; daar doet u goed aan. Maar ook de demonen geloven dit, en zij sidderen.

JAKOBUS 2:19

Het zijn de demonen die het uitschreeuwden toen ze Jezus zagen:

Ga weg! Wat hebben wij met U te maken, Jezus de Nazarener? Bent U gekomen om ons te gronde te richten? Ik weet Wie U bent, namelijk de Heilige van God.

LUKAS 4:34

Waarom zouden wij ons door demonen laten intimideren? Ze zijn zo slap. Ik zeg niet dat ze buitengewoon slap zijn, maar ze zijn beslist doodsbang voor Jezus Christus, en voor Paulus, en voor mensen zoals Paulus die Jezus hebben, die de Geest van God hebben en die niet bang voor hen zijn. Zulke mensen trekken hun gebied binnen en nemen terrein af van de sterke man, omdat hij gebonden is. Er is geen enkele reden waarom christenen bang zouden moeten zijn.

6

Bezetenheid en het verslag van Markus

Maar ik denk dat voor christenen die nog nooit demonische bezetenheid zijn tegengekomen, het hele idee vaak gewoon onwerkelijk lijkt. Het is alsof je leest over het splijten van de Rode Zee. „Ik neem aan dat het gebeurd is, omdat de Bijbel dat zegt, maar ik kan me niet eens voorstellen dat het echt gebeurt. Het is gebeurd, neem ik aan, maar het lijkt gewoon onwerkelijk.”

Intussen ben ik natuurlijk een aantal keren mensen tegengekomen die door demonen bezeten waren, en heb ik daar iets aan moeten doen. Nu voelt het voor mij heel natuurlijk, en misschien voor sommigen van jullie ook. Ik weet dat sommigen van jullie eerder met demonische bezetenheid te maken hebben gehad. Maar toen deze door een demon bezeten man in de synagoge begon te schreeuwen, dachten deze mensen gewoon: „Er is een man die door een demon bezeten is.” Ze wisten wat het was. De door een demon bezeten man had zich kennelijk een tijdje gedragen, maar toen hij Jezus hoorde onderwijzen, raakte hij geagiteerd. Hij stond op en begon te schreeuwen.

Ik wil nu de parallelle passage lezen. Bij Mattheüs vinden we geen parallel van dit verhaal, maar bij Markus wel, in Markus 1, vers 21 tot en met 28. Dat is de passage die ik nu wil lezen.

En zij kwamen in Kapernaüm; en op de sabbat ging Hij meteen naar de synagoge en gaf Hij onderwijs. En ze stonden versteld van Zijn onderricht, want Hij onderwees hen als gezaghebbende en niet zoals de schriftgeleerden. Nu was er in hun synagoge een man met een onreine geest, en die schreeuwde: Ga weg! Wat hebben wij met U te maken, Jezus de Nazarener? Bent U gekomen om ons te gronde te richten? Ik weet Wie U bent, namelijk de Heilige van God. En Jezus bestrafte hem en zei: Zwijg! Ga uit hem weg! En de onreine geest deed hem stuip trekken en ging, roepend met luide stem, uit hem weg. En zij waren allen verbaasd, zodat zij elkaar vroegen: Wat is dit? Wat voor een nieuwe leer is dit, dat Hij ook de onreine geesten met gezag bevel geeft en zij Hem gehoorzaam zijn? En het gerucht over Hem verspreidde zich meteen in heel de omgeving van Galilea.

MARKUS 1:21-28

Dit is bijna precies zoals Lukas het vertelt, maar op één plaats is de bewoording hier anders, en die wil ik je laten zien. In vers 22 staat dat ze versteld stonden van Zijn onderwijs, want Hij onderwees hen als Iemand Die gezag had. Dit was voordat ze zagen wat Hij kon doen. Ze hadden alleen gehoord wat Hij kon zeggen.

7

Jezus bewijst Zijn gezag door wonderen

Veel mensen spreken, wanneer je hen hoort, alsof ze gezag hebben. Maar gezag berust niet altijd bij degenen die op gezaghebbende toon spreken. Veel mensen spreken alsof ze iets weten, terwijl ze helemaal niets weten. Ze spreken alsof ze het recht hebben om mensen de baas te spelen, maar ze hebben helemaal niet het recht om mensen de baas te spelen. Ze doen alsof zij de leiding hebben, maar zij hebben de leiding niet. Het komt heel vaak voor dat mensen spreken alsof ze gezag hebben. Veel predikers spreken heel gezaghebbend, maar dat betekent niet dat ze gelijk hebben. Ze spreken alleen maar alsof ze gezag hebben. Maar hebben ze dat ook? Dat moet afzonderlijk worden vastgesteld.

Wat hen aan Jezus verbaasde, was dat Hij sprak alsof Hij gezag had, gezag dat de schriftgeleerden niet hadden en de rabbijnen niet hadden. Maar had Hij dat gezag, of sprak Hij alleen maar alsof Hij het had? Toen vond deze gebeurtenis plaats. Hij dreef de demonen uit. Vers 27 zegt:

Toen stonden ze allemaal versteld.

In vers 22 stonden ze versteld. In vers 27 waren ze verbaasd, zodat ze elkaar vragen stelden en zeiden:

Hij beveelt zelfs de onreine geesten met gezag, en ze gehoorzamen Hem.

Hij sprak alsof Hij gezag had. Ze wisten niet zeker of Hij het werkelijk had. Toen dit gebeurde, zeiden ze: 'Hij heeft inderdaad gezag. Zelfs de demonen erkennen Zijn gezag.' Jezus kon aantonen dat Hij gezag had door iets te doen.

Jezus sprak vaak alsof Hij gezag had dat door mensen in twijfel werd getrokken. Zo zei Hij tegen de verlamde man die door vier vrienden voor Hem door het dak naar beneden werd gelaten:

En toen Jezus hun geloof zag, zei Hij tegen de verlamde: Zoon, uw zonden zijn u vergeven.

MARKUS 2:5

Zijn critici zeiden: 'Hij doet alsof Hij gezag heeft om zonden te vergeven.' Wat zei Jezus? Hij zei:

Wat is gemakkelijker, tegen de verlamde te zeggen: De zonden zijn u vergeven, of te zeggen: Sta op, neem uw ligmat op en ga lopen? Maar opdat u zult weten dat de Zoon des mensen macht heeft op de aarde zonden te vergeven (zei Hij tegen de verlamde): Ik zeg u: Sta op, neem uw ligmat op en ga naar uw huis.

MARKUS 2:9-11

De wonderen die Jezus deed, dienden er vaak toe te laten zien dat Hij het gezag had om te doen wat Hij met Zijn woorden al had gezegd. Hij had het recht om dat te zeggen. Ook hier liet het gezag dat Hij over demonen toonde zien dat Hij niet deed alsof Hij gezag had, maar werkelijk gezag had. Dus wanneer Hij sprak, moesten ze luisteren in het besef dat Hij werkelijk met gezag sprak.

8

Verschillende graden van bezetenheid

De demon wordt uitgedreven. Mijn indruk is dat de man met de demon al een tijdje in de synagoge zat voordat hij zich begon te misdragen. De dienst in de synagoge was al enige tijd bezig voordat Jezus opstond om te spreken. Het lijkt erop dat de man zich

normaal gedroeg totdat Jezus sprak. Als dit een juiste indruk is, zou dat erop wijzen dat hij een door een demon bezeten man was die zich niet altijd als een krankzinnige gedroeg, maar door bepaalde dingen de beheersing over zichzelf verloor.

Er zijn andere door demonen bezeten mensen in de Bijbel die altijd krankzinnig zijn, zoals de man die tussen de graven woonde. Hij was een gek. Hij leefde als een krankzinnige. Natuurlijk had hij een legioen demonen in zich, een zeer ernstig geval van demonische bezetenheid. Maar er zijn mensen die Jezus tijdens Zijn bediening tegenkomt die, zo zouden we kunnen zeggen, kennelijk in lichte mate door een demon bezeten zijn. Ze misdragen zich helemaal niet. Ze hebben alleen een blinde geest of een stomme geest, en wanneer de geest wordt uitgedreven, kunnen ze zien of spreken. Of ze hebben een andere beperkte onbekwaamheid die door een demon wordt veroorzaakt.

Het lijkt erop dat demonische bezetenheid in gradaties bestaat. Sommige mensen lijken alleen een lichamelijke kwaal te hebben, en dat is het enige symptoom. Andere mensen lijken volkomen gestoord te zijn en leven tussen de graven. Maar dit is een geval dat daar min of meer tussenin ligt. De demon zorgde ervoor dat deze man zich soms onvoorspelbaar en irrationeel gedroeg, maar misschien niet voortdurend. We weten het niet. Maar het klinkt alsof hij al bij de dienst aanwezig was en zich pas op dit bepaalde moment in de dienst vreemd begon te gedragen.

9

Waarom Jezus in synagogen mocht spreken

Je vraagt je misschien af: hoe kon Jezus zomaar een synagoge binnenlopen en beginnen te spreken? Hij was tenslotte een nieuwkomer. Zijn openbare bediening was nog maar net begonnen. Ik kan ook niet zomaar een willekeurige gemeente in de stad binnenlopen en zeggen: 'Ik preek vandaag.' Hoe kon Jezus de synagoge binnenlopen en die dag daar prediken?

De meeste synagogen hadden geen vaste rabbijn. Als er een rabbijn op bezoek kwam, zouden ze hem beslist achter het spreekgestoelte laten plaatsnemen, omdat ze doorgaans geen mensen in de synagogen hadden die daar geschikt voor waren. Ze

hadden al een synagoge als er maar tien volwassen Joodse mannen in de stad waren. Dat was de voorwaarde om een synagoge te hebben. Als je minder dan tien volwassen Joodse mannen hebt, heb je geen synagoge. Als je tien volwassen Joodse mannen of meer in de stad hebt, heb je een synagoge. In heidense steden hadden ze er soms minder dan dat. In sommige Joodse steden hadden ze er natuurlijk meer dan tien, maar misschien toch maar een heel klein aantal. En onder degenen die ze hadden, waren helemaal geen rabbijnen. Ze zouden dus iemand de Schriften laten voorlezen, en ik neem aan dat ze dan maar moesten gissen naar de betekenis ervan. Maar als er een rabbijn of gezaghebbend persoon naar de stad kwam en de synagoge bezocht, zouden ze hem beslist naar voren laten komen en zeggen: ‘Onderwijs ons.’

Jezus was een rondreizende wijze, rabbijn, of hoe je het ook wilt noemen. Toen Hij naar de stad kwam, was Hij nog niet omstreden genoeg om Hem uit de synagoge te weren. Ze zouden Hem dus vragen om onderwijs te geven. Met Paulus ging het net zo. Wanneer Paulus door de heidense wereld reisde en in een stad kwam, ging hij altijd eerst naar de synagoge, en dan vroegen ze hem om onderwijs te geven. Hij was een rabbijn. Ze waren blij als er een rabbijn kwam opdagen.

Jezus werd op dat moment in de Joodse gemeenschap kennelijk ook als rabbijn erkend. Niet als een opgeleide rabbijn, maar wel als iemand die het waard was om naar te luisteren, iemand die iets interessants te zeggen had. Wanneer Hij dus een synagoge binnenging, lieten ze Hem achter het spreekgestoelte staan en prediken, zoals we in het vorige verhaal zagen, toen Hij in Nazareth was. Zo ging het hier in Kapernaüm ook, toen deze demonische bezetenheid zich openbaarde. Daardoor werd Hij in de hele streek algemeen bekend, zegt Lukas 4 vers 37.

10

Jezus in het huis van Simon

Dan staat er in vers 38:

Nadat Jezus opgestaan en uit de synagoge vertrokken was, ging Hij naar het huis van Simon. De schoonmoeder van Simon had hoge koorts en ze vroegen Hem om hulp voor haar.

LUKAS 4:38

Er is ons nog niet eens verteld wie Simon is. We zullen eigenlijk pas in het volgende hoofdstuk met Simon kennismaken. Dat is een nogal vreemde volgorde. In hoofdstuk 5 zullen we lezen dat Jezus langs het Meer van Galilea Petrus tegenkomt — dat is Simon — samen met zijn broer Andreas, en daarna Jakobus en Johannes, en dat Hij hen bij hun netten vandaan roept. Maar dat gebeurt in hoofdstuk 5. Hier in hoofdstuk 4 gaat Hij Simons huis binnen.

Met betrekking tot dit verhaal staat in de parallelle passage, Markus 1 vers 29:

En toen zij uit de synagoge gegaan waren, gingen zij meteen naar het huis van Simon en Andreas, met Jakobus en Johannes.

MARKUS 1:29

Simon en zijn broer Andreas woonden bij elkaar, en kennelijk woonde de schoonmoeder van Petrus daar ook. Maar het interessante is dat deze gebeurtenis in het huis van Simon en Andreas plaatsvindt voordat ons wordt verteld over de roeping van Simon en Andreas bij hun visserij vandaan.

In de andere evangeliën is dit omgekeerd. Mattheüs en Markus introduceren eerst Simon en Andreas en Jakobus en Johannes, waarbij Hij hen bij hun visserij vandaan roept. Daarna komen de synagoge en vervolgens de genezing van Petrus' schoonmoeder. Het lijkt erop dat de andere evangeliën, die in hun chronologie met elkaar overeenstemmen en afwijken van die van Lukas, logischer zijn. Petrus en

Andreas lijken volgelingen van Jezus te worden wanneer Hij hen bij hun netten vandaan roept. Daarna zou het heel natuurlijk zijn dat Jezus in hun huis verblijft en daar Petrus' schoonmoeder aantreft, die ziek is.

11

De chronologie van Simons roeping

Daarom weet ik niet waarom Lukas deze tegen de verwachting ingaande herschikking zou geven. Maar we hebben gezien dat hij iets soortgelijks deed met de verzoeken van Jezus. We kunnen zien dat Lukas niet noodzakelijkerwijs, en beslist niet slaafs, de chronologie volgt die de andere evangeliën hebben gevolgd. Of Lukas in zijn chronologie nauwkeuriger is dan de andere twee of niet, weten we niet. Het lijkt wel tegen de verwachting in te gaan dat Jezus in Petrus' huis zou verblijven voordat Hij Petrus zelfs maar had geroepen.

Aan de andere kant is het niet onmogelijk dat Lukas de juiste volgorde geeft, want Jezus had Petrus, Andreas en Johannes al eerder ontmoet. Dit staat opgetekend in het Evangelie van Johannes, hoofdstuk 1. Deze mannen, deze vissers, waren daarvoor discipelen van Johannes de Doper. Toen Johannes zei:

De volgende dag zag Johannes Jezus naar zich toe komen en hij zei: Zie het Lam van God, Dat de zonde van de wereld wegneemt!

JOHANNES 1:29

ging de trouw van deze discipelen voortaan uit naar Jezus. In plaats van Johannes te volgen, volgden ze Hem naar huis.

Ze volgden Hem niet voorgoed. Ze brachten alleen die dag met Hem door en leerden Hem kennen. Daarna gingen ze kennelijk terug naar Galilea en hervatten ze hun werk als vissers. Jezus kwam hen vele maanden nadat Hij hen in Johannes 1 had ontmoet opnieuw tegen, misschien zelfs wel een jaar later. Hij trof hen vissend aan en riep hen om discipelen te worden. Bij die eerdere gelegenheid had Hij hen niet geroepen. Hij had hen toen alleen ontmoet.

Maar dat zou wel verklaren waarom Hij, als Hij naar Kapernaüm kwam en Petrus' huis daar stond, Petrus en Andreas al kende van deze eerdere ontmoeting. Zelfs als Hij hen nog niet bij hun netten vandaan had geroepen, zou Hij bij hen thuis kunnen verblijven. Misschien verleenden ze Hem gastvrijheid, zoals Maria en Martha dat deden. Het kan zijn dat Hij bij hen thuis was voordat Hij hen riep om hun bedrijf achter te laten.

De volgorde van de gebeurtenissen bij Lukas is dus niet onmogelijk. Die lijkt alleen wat vreemder. Het lijkt vooral vreemd dat Mattheüs en Markus de ene volgorde zouden geven en Lukas de omgekeerde volgorde. Hierdoor blijven sommige dingen onbeantwoord. Er blijven raadselachtige kwesties rond de chronologie die we kunnen overwegen, maar ik weet niet of die opgelost kunnen worden. Ik heb meestal gedacht dat Mattheüs en Markus in hun chronologie meer bij het rechte eind hebben en dat Lukas die om de een of andere reden heeft omgekeerd. Maar we weten het echt niet zeker, want ook de chronologie van Lukas is niet onmogelijk.

12

De genezing van Simons schoonmoeder

Maar de moeder van Simons vrouw was ziek. Wacht eens, de eerste paus had een vrouw? Volgens het rooms-katholicisme wordt Petrus geacht de eerste paus te zijn. Niet alleen pausen, maar zelfs bisschoppen mogen niet getrouwd zijn. Zelfs priesters mogen dat niet. Maar de eerste paus was getrouwd. Het is duidelijk dat hij geen paus was. Hij was gewoon een visser. Hij had een vrouw en waarschijnlijk ook kinderen. Over hen lezen we niet per se iets. Maar als je een schoonmoeder hebt, heb je een vrouw. Ik ken heel wat mensen die graag een schoonmoeder zouden krijgen zonder daarbij ook een vrouw te hoeven krijgen, maar je moet een vrouw hebben om een schoonmoeder te kunnen hebben. Eigenlijk is het meestal andersom. Veel mensen zouden graag een vrouw hebben zonder schoonmoeder. Maar Petrus kreeg ze allebei, zoals iedereen die trouwt met een vrouw van wie de moeder nog leeft. En dat was hier het geval. Simons vrouw had een moeder die nog leefde, al was ze bij deze specifieke gelegenheid bijna dood.

Trouwens, deze verwijzing naar hoge koorts klinkt ons misschien niet vreemd in de oren, maar in het Grieks is het een specifieke medische diagnose. In de Griekse medische literatuur onderscheidde men verschillende soorten koorts. Deze specifieke term die Lukas gebruikt, die natuurlijk zelf arts was, is een van de categorieën koorts die uit de Griekse medische geschriften bekend zijn. De andere evangeliën zeggen alleen dat ze koorts had. Maar hij gebruikt hier in het Grieks werkelijk een specifieke medische aanduiding voor de categorie waaronder haar koorts viel.

En Hij boog Zich over haar heen en bestrafte de koorts en die verliet haar. Zij stond onmiddellijk op en diende hen.

LUKAS 4:39

13

Koorts, stormen en demonische invloed

Jezus bestrafte de demon in vers 35. Hij zal ook demonen bestraffen in vers 41. Daar zijn we nog niet aan toegekomen, maar ook daar bestraft Hij demonen. Maar hier, in vers 39, bestraft Hij koorts. Hij bestraft een ziekte. Het Griekse woord voor 'bestrafen' is epitimao, en het betekent terechtwijzen, ergens de schuld van geven, berispen, afkeuren of streng afkeuren.

Jezus bestrafte demonen. Hij bestrafte koorts. En bij één gelegenheid bestrafte Hij zelfs wind en golven. We kennen natuurlijk het verhaal waarin Hij de wind en de golven bestrafte. Maar wat je misschien niet herinnert, is dat de storm opstak toen Jezus het Meer van Galilea overstak om de man Legioen te ontmoeten, de man die een legioen demonen in zich had. Jezus stak het meer over, en aan de overkant zou Hij deze man uit de grafspelonken ontmoeten, die een legioen demonen in zich had. En het was duidelijk dat Hij die man zou bevrijden.

Nu moeten we wel zeggen dat iedere man die een legioen demonen in zich had, een van satans voornaamste trofeeën moet zijn geweest. Er zijn niet veel mensen over wie satan zoveel macht krijgt. En satan wist beslist dat Jezus die man vrijwel zeker zou bevrijden wanneer Hij aan die kant van het meer aankwam. Het is dus heel goed mogelijk dat de storm op het meer, die de boot tot zinken probeerde te brengen, door

de duivel was gezonden. Het doel was te verhinderen dat Jezus aan de overkant van het meer deze ontmoeting met de man uit de grafspelonken zou hebben, zodat satan niet een van zijn voornaamste slachtoffers zou verliezen.

Jezus bestrafte de wind en de golven alsof ze een persoonlijkheid hadden. Gewoonlijk keur je de regen niet af. Je keurt de golven niet af. Meestal kunnen ze je niet horen, en ze hebben hoe dan ook geen keuze. Waarom zou je ze iets verwijten? Vermoedelijk volgen ze gewoon natuurwetten, tenzij dat niet zo is. Tenzij ze toevallig door de duivel zijn opgezweept.

Heeft de duivel dan enige macht over natuurkrachten? Ik denk het wel. Lees het boek Job. De wind die Jobs huis omverblies en zijn kinderen doodde, of dat kennelijk deed, was door de duivel gezonden. Het lijkt erop dat de duivel de elementen van de natuur kan opzweepen als God dat toestaat of niet verhindert. En het zou heel goed kunnen dat Jezus de wind en de golven bestrafte, eenvoudigweg omdat er achter die storm een demonische wil zat. Dat Hij in werkelijkheid de demonische macht erachter bestrafte.

Jezus bestrafte naast demonen niet erg veel andere dingen. Bij één gelegenheid bestrafte Hij wel Zijn discipelen. Maar gewoonlijk bestraf je een wezen dat bewust verkeerd handelt en anders had kunnen handelen. Wind en golven dragen geen schuld. Het kan dus zijn dat Hij hen in zekere zin bestrafte als het middel dat satan gebruikte, en dat Hij daar satan en de demonen bestrafte.

Als Hij hier koorts bestraft, kan hetzelfde principe van toepassing zijn. Jezus genas veel verschillende soorten ziekten, maar behalve hier lezen we niet dat Hij ziekten bestrafte. Daarom kan dit koorts zijn geweest die door satan was veroorzaakt, en bestrafte Jezus de demonische bron van de koorts. We kunnen het niet zeker weten, maar het komt zelden voor dat we lezen dat Jezus iets bestraft wat niet persoonlijk is. Het komt zelfs zelden voor dat Jezus iets anders dan een demon bestraft. Dus bij deze paar gelegenheden waarbij Hij de wind en de golven of de koorts bestraft, hebben we misschien goede redenen om aan te nemen dat er iets persoonlijks achter zit, een demonische bedoeling.

14

Demonische aanvallen op een gezin

Petrus stond tenslotte op het punt geroepen te worden, of was zojuist geroepen, om discipel te worden. Als er in zijn huis iemand ernstig ziek werd, kon dat hem daar heel goed van afleiden. Het kon zijn bereidheid om zijn huis te verlaten en te doen wat hij moest doen heel goed belemmeren, wanneer hij zieke familieleden had, enzovoort. Misschien heeft de duivel, om de bediening van Petrus te hinderen, specifiek iemand uit zijn huishouden getroffen.

Ik geloof dat dit mij in het verleden is overkomen. Ik geloof dat leden van mijn huishouden door demonen zijn aangevallen om mij te treffen. Ik weet niet zeker waarom de aanval niet rechtstreeks tegen mij gericht was, want dat had gemakkelijk gekund, maar dat was niet zo. Maar ik heb familieleden gehad die vreemde en schijnbaar demonische gebeurtenissen in hun leven hebben meegemaakt, die rechtstreeks verband hielden met het feit dat zij tot mijn familie behoorden. Dat is weer een ander verhaal. Ik zal niet op de details ingaan. Misschien een andere keer. Maar misschien viel de duivel het huishouden van Petrus aan omdat Petrus nu voorbestemd was om een discipel van Jezus te worden, en een belangrijke ook. En misschien heeft deze geest ervoor gezorgd dat zijn schoonmoeder ziek werd. Misschien lees ik er te veel in. Ik wil niet dogmatisch zijn. Maar ik probeer enigszins te begrijpen waarom Jezus de koorts bestrafte, want dat is voor Hem een ongebruikelijke manier om met ziekte om te gaan. Misschien kwam dat doordat er inderdaad een demon achter zat.

15

Jezus geneest de zieken na de sabbat

Vers 40:

Toen de zon onderging, brachten allen die zieken hadden, door allerlei kwalen gekweld, deze zieken bij Hem; en Hij legde ieder van hen de handen op en genas hen.

LUKAS 4:40

Waarom gebeurde dit toen de zon onderging? Omdat het de sabbat was. Dit is dezelfde dag waarop Hij uit de synagoge was gekomen, waar Hij de door een demon bezeten man had bevrijd en de demon had bestraft. Diezelfde dag was Hij het huis van Petrus binnengegaan en had Hij zijn schoonmoeder genezen. En nu is het die avond, de sabbat. Nadat de zon was ondergegaan, wat technisch gezien het einde van de sabbat is, mochten mensen hun zieken dragen, mochten mensen lasten dragen en mocht een arts genezen als het geen sabbat was. Ze wilden dus dat hun zieken genezen werden en brachten hen aan het einde van de sabbat naar Jezus.

Deze mensen leden aan allerlei ziekten. Ze brachten hen bij Hem en Hij legde ieder van hen de handen op en genas hen. Hier hebben we een geval waarin Jezus iedere zieke genas die bij Hem werd gebracht. Soms horen we christenen zeggen dat Jezus altijd iedere zieke genas die bij Hem werd gebracht. Dat is niet helemaal waar. Op sommige plaatsen is dat waar. Soms werd iedere zieke die bij Hem kwam genezen. Maar het is onjuist om te suggereren dat er op plaatsen waar Jezus kwam geen zieken achterbleven.

We weten natuurlijk dat de zussen van Lazarus Jezus om hulp vroegen toen Lazarus ziek was, en dat Jezus niet kwam om hem te genezen. Hij liet hem sterven. Hij verrichtte wel een ander soort wonder, maar het feit blijft dat Hij hem liet sterven. Hij genas hem niet. Ze vroegen Hem om te komen en hem te genezen, en Hij deed dat niet.

We moeten aannemen dat Jezus vele malen langs de verlamde man was gelopen die Johannes en Petrus in Handelingen hoofdstuk 3 genazen en die tientallen jaren bij de oostelijke poort van de tempel had gelegen. Jezus ging tijdens Zijn bediening vaak door die poort naar binnen en naar buiten. Toch had deze man daar tientallen jaren verlamd gelegen en Jezus genas hem niet. Maar Petrus en Johannes deden dat wel. Jezus liet dat aan iemand anders over.

Het lijkt duidelijk dat het niet altijd Gods wil is om iedere zieke onmiddellijk te genezen. Paulus verlangde er zelf naar genezen te worden van zijn doorn in het vlees, en Jezus zei:

Maar Hij heeft tegen mij gezegd: Mijn genade is voor u genoeg, want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht. Daarom zal ik veel liever roemen in mijn zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij komt wonen.

2 KORINTHE 12:9

Het is niet altijd zo dat mensen door Jezus worden genezen. Maar in sommige gevallen, vooral in deze tijd waarin Jezus mensen reden gaf om te geloven dat Hij de Messias was, genas Hij iedere persoon in de stad die bij Hem werd gebracht.

16

Waarom de demonen moesten zwijgen

Daarnaast staat er in vers 41:

Ook gingen er van velen demonen uit, die schreeuwden en zeiden: U bent de Christus, de Zoon van God! Maar Hij bestrafte hen en liet hun niet toe te spreken, omdat zij wisten dat Hij de Christus was.

LUKAS 4:41

Het is interessant dat Hij hen niet liet spreken omdat ze wisten en zeiden dat Hij de Christus was. Is dat niet het juiste om te zeggen? Waarom zou Hij niet willen dat ze dat zeiden? Waarom bestrafte Hij hen daarvoor? Jezus had geen duivels nodig als Zijn promotieteam. Hij wilde hen niet als Zijn reclamemakers. Hij zou er later tenslotte toch al van beschuldigd worden dat Hij met hen onder één hoedje speelde. De Farizeeën zouden zeggen:

Maar sommigen van hen zeiden: Hij drijft de demonen uit door Beëlzebul, de aanvoerder van de demonen.

LUKAS 11:15

Als de demonen degenen waren die Hem als de Christus aanwezen, zou dat dan niet de indruk wekken dat Hij een valse Christus was, degene die de demonen probeerden te promoten?

Hij wilde niet dat de demonen zeiden dat Hij de Christus was. Hij zei Zelf niet eens openlijk dat Hij de Christus was, laat staan dat Hij wilde dat zij dat deden. Hij zou Zijn eigen getuigen kiezen. Hij zou Zijn eigen reclamemakers kiezen. Hij zou Zijn apostelen kiezen om eropuit te gaan en Hem te verkondigen, maar niet de demonen. Hij wilde alleen maar dat de demonen stil waren en weggingen, en dat moesten ze doen wanneer Hij het hun beval.

Let erop dat de demonen bang voor Hem waren, zoals in het geval waarover we gelezen hebben. Om te beginnen zei deze man in de synagoge:

Ga weg! Wat hebben wij met U te maken, Jezus de Nazarener? Bent U gekomen om ons te gronde te richten? Ik weet Wie U bent, namelijk de Heilige van God.

LUKAS 4:34

Soms zeggen ze:

En zie, zij riepen: Jezus, Zoon van God, wat hebben wij met U te maken? Bent U hier gekomen om ons te pijnigen vóór de tijd?

MATTHEÛS 8:29

17

Demonen vrezen hun komende oordeel

Het is alsof de demonen heel goed weten dat er een tijd komt waarop ze vernietigd zullen worden, en ze vragen zich af of Jezus die datum naar voren heeft gehaald. 'Ik dacht dat we meer tijd hadden. Wat doet U hier?'

Het is interessant dat de demonen niet wisten dat Hij op het punt stond te komen. Blijkbaar besloep Hij hen. Toen ze Hem zagen, schrokken ze en werden ze bang. Ze dachten: 'Is het nu al zo laat? Is het tijd dat U ons vernietigt? Het lijkt erop dat dit vóór de vastgestelde tijd is.'

Het was vóór de vastgestelde tijd. Hij vernietigde hen niet ter plekke. Het legioen in de man bij de graven smeekte:

En zij smeekten Hem dat Hij hun niet zou bevelen in de afgrond te gaan. En er was daar een grote kudde varkens aan het weiden op de berg. Zij smeekten Hem dat Hij hun zou toestaan daarin te gaan. En Hij stond het hun toe.

LUKAS 8:31-32

Hij zei:

En Hij zei tegen hen: Ga. En zij gingen uit hen weg en trokken in de kudde varkens; en zie, de hele kudde varkens stortte van de steilte af de zee in, en zij stierven in het water.

MATTHEÛS 8:32

Hij had hen naar de afgrond kunnen sturen. Daar was het nog niet de tijd voor, maar ze wisten dat de dag zou komen waarop Hij hen zou vernietigen. En ze wisten niet zeker: 'Misschien is dit het moment.' Ze beefden in Zijn nabijheid. Hij leek door hun vreemde gedrag of wat dan ook nooit ook maar enigszins van Zijn stuk gebracht, geïntimideerd of bang gemaakt te worden. Hij bleef kalm en zei:

Wees stil. Kom eruit.

En dat moesten ze doen. Zij waren degenen die bang waren.

Ze zijn ook bang voor ons, tenzij ze ons ervan kunnen overtuigen dat wij bang voor hen horen te zijn. Ik denk dat dit een van de grote misleidingen van de duivel is: christenen krijgen het gevoel dat ze bang voor de duivel moeten zijn, dat de duivel op de een of andere manier grote macht over ons heeft en dat we heel voorzichtig moeten zijn dat we zijn woede niet opwekken. Maar in werkelijkheid is hij bang voor ons. Hij wordt beslist kwaad. Hij valt ons lastig. Hij stuurt inderdaad problemen op ons af. Maar dat komt doordat hij bang voor ons is. Hij probeert ons uit te schakelen. Hij probeert ons te intimideren. Hij probeert te voorkomen dat we gebruikmaken van de voorrechten die we als christenen hebben om de macht van de duisternis in het leven van mensen en in onze samenleving tegemoet te treden en omver te werpen, door de prediking van het Evangelie enzovoort.

18

Jezus trekt verder door Galilea

Nu vers 42:

Toen het dag geworden was, ging Hij naar buiten en begaf Zich naar een eenzame plaats. De menigten zochten Hem en kwamen bij Hem en probeerden Hem tegen te houden, opdat Hij niet van hen weg zou gaan. Maar Hij zei tegen hen: Ik moet ook andere steden het Evangelie van het Koninkrijk van God verkondigen, want daarvoor ben Ik uitgezonden. En Hij predikte in de synagogen van Galilea.

LUKAS 4:42-44

Dat is een samenvatting van wat Hij vanaf dat moment deed. Hij predikte in synagogen in heel Galilea. Dit is dus Zijn bediening in Galilea. Later predikte Hij ook in Judea en in Perea. Maar dit is het gebied waarop Hij Zich in deze periode richtte.

Er was een evangelist die ergens in de jaren zeventig naar een gemeente in San Jose kwam. Hij zou een paar avonden samenkomsten houden, maar naar verluidt brak er zoiets als een opwekking uit. Veel mensen begonnen te komen en naar voren te komen enzovoort, dus verlengde hij zijn reeks samenkomsten. Hij verlengde die zelfs met maanden, omdat wat daar gebeurde maar bleef gebeuren. Er was veel enthousiasme over zijn bediening. De gemeente groeide. Mensen kwamen naar voren wanneer daartoe werd opgeroepen. Op de radio werd bekendgemaakt dat er een grote opwekking gaande was, en ik neem aan dat dit zo was. Ik ben niet gaan kijken, maar ik ontken het niet. Ik kan het alleen niet bevestigen. Ik weet alleen dat hij zijn verblijf verlengde zolang er succes was.

Jezus liet Zich niet op die manier door succes motiveren. Ik zeg niet dat een prediker zich daardoor niet zou mogen laten motiveren, maar Jezus deed dat niet. Hij had groot succes. Iedereen in de stad kwam die avond om baat te hebben bij Zijn bediening, en 's morgens zeiden ze: 'We zijn klaar voor meer.' Hij zei: 'Ik ga ergens anders heen. Ik heb

andere plaatsen die ik moet bereiken. Ik heb jullie laten zien wat er te zien is. Ik heb jullie gegeven wat ik jullie te geven heb. Ik blijf hier niet rondhangen alleen omdat ik hier populair ben. Ik ga dit geweldige gebeuren niet langer uitmelken. Ik moet nog naar andere plaatsen. Ik heb werk te doen en maar heel weinig tijd om het te doen.'

19

Verschillen tussen de evangelierverslagen

In hoofdstuk 5, vers 1 tot en met 11, staat het verhaal waarin Jezus de vier vissers roept. Zoals ik al zei, staat dit natuurlijk in een andere volgorde. Zowel Mattheüs als Markus plaatsen dit vrijwel aan het begin van de bediening in Galilea en vóór de gebeurtenissen in de synagoge waarover we hier in het vorige hoofdstuk al gelezen hebben. Dus óf Lukas heeft het buiten de chronologische volgorde geplaatst, óf de andere evangeliën hebben dat gedaan. Hoe dan ook, het verhaal staat hier, en het verhaal van Lukas bevat meer details dan wat we in de andere evangeliën aantreffen.

In sommige gevallen komen de details niet precies overeen met wat de andere evangeliën zeggen. Voor degenen die uitgaan van een zeer strikte verbale, volledige inspiratie van de evangeliën, is dat een klein probleem. Er worden namelijk een paar gebeurtenissen beschreven die, wanneer je de verschillende verslagen met elkaar vergelijkt, enigszins anders worden weergegeven. Maar de verschillen zijn van dien aard dat ze mij niet zouden storen als ik eenvoudig verwacht drie verslagen te lezen die waar en in wezen nauwkeurig zijn, al kan iemands herinnering aan één klein detail anders zijn. Daar heb ik geen probleem mee.

Sommige mensen zouden daar moeite mee hebben, omdat hun visie op de inspiratie van de Schrift inhoudt dat er niets misplaatst kan zijn. Welnu, er zijn een paar dingen misplaatst, maar dat betekent alleen dat we misschien ons begrip moeten herzien van wat wij de inspiratie van de Schrift noemen. Ik geloof in de inspiratie van de Schrift, maar misschien moet ik mijn denken aanpassen aan wat de Bijbel werkelijk laat zien.

Het punt is dat we drie verslagen hebben. Dit is echt gebeurd. Voor het grootste deel zijn de details, daar ben ik zeker van, in de meeste verslagen vrijwel hetzelfde. Maar sommige details worden door de verschillende verslaggevers kennelijk een beetje

anders herinnerd, al gaat het nergens om iets belangrijks.

20

De wonderbare visvangst en de roeping

Er staat:

En het gebeurde, toen de menigte op Hem aandrong om het Woord van God te horen, dat Hij bij het meer Gennesaret stond. En Hij zag twee schepen aan de oever van het meer liggen; de vissers waren eruit gegaan en spoelden de netten. Hij ging aan boord van een van die schepen, dat van Simon was, en vroeg hem een eindje van het land af te varen, en Hij ging zitten en onderwees de menigte vanuit het schip.

LUKAS 5:1-3

Toen Hij ophield met spreken, zei Hij tegen Simon: Vaar naar het diepe gedeelte en werp uw netten uit om te vangen. Maar Simon antwoordde en zei tegen Hem: Meester, wij hebben heel de nacht gewerkt en niets gevangen, maar op Uw woord zal ik het net uitwerpen.

LUKAS 5:4-5

En nadat zij dat gedaan hadden, vingen zij een grote hoeveelheid vissen en hun net begon te scheuren. En zij wenkten hun metgezellen, die in het andere schip waren, dat zij hen moesten komen helpen. Die kwamen en zij vulden beide schepen, zodat zij bijna zonken.

LUKAS 5:6-7

Toen Simon Petrus dat zag, viel hij neer voor de knieën van Jezus en zei: Heere, ga weg van mij, want ik ben een zondig mens. Want grote verbazing had hem en allen die met hem waren, bevangen, over de vangst van de vissen die zij gedaan hadden; en evenzo ook Jakobus en Johannes, de zonen van Zebedeüs, die metgezellen van Simon waren. En Jezus zei tegen Simon: Wees niet bevreesd, van nu aan zult u mensen vangen.

LUKAS 5:8-10

En nadat zij de schepen aan land gebracht hadden, lieten zij alles achter en volgden Hem.

LUKAS 5:11

Dat wil zeggen: Petrus, Jakobus, Johannes en Andreas lieten hun uitrusting daar gewoon achter en volgden Jezus. Later bezaten ze die nog steeds. Ze hebben Jezus tijdens Zijn bediening tenslotte verscheidene keren in hun boot naar de overkant van het meer gebracht. En nadat Jezus uit de dood was opgestaan, zei Petrus:

Simon Petrus zei tegen hen: Ik ga vissen. Zij zeiden tegen hem: Wij gaan met u mee. Zij gingen naar buiten, en gingen meteen aan boord van het schip; en in die nacht vingen zij niets.

JOHANNES 21:3

Hij haalde zijn visgerei en zijn boot weer tevoorschijn, en zeven van hen gingen vissen.

Ze lieten het dus achter, maar ze verkochten het niet. Kennelijk hielden ze het beschikbaar voor Christus, zodat Hij het als vervoermiddel kon gebruiken. Maar ze lieten het achter in de zin dat ze hun bedrijf opgaven. Ze gaven hun bezigheden op en sloegen een andere richting in om Jezus te volgen. Alles wat ze bezaten, hun boten enzovoort, kwam in feite tot Zijn beschikking te staan. Het was niet meer alleen bestemd voor hun eigen bedrijf en voor henzelf.

21

De roeping vergeleken in de evangeliën

Dit verhaal wordt ons veel uitvoeriger verteld dan in Mattheüs of Markus, want in Mattheüs en Markus lezen we eigenlijk alleen dat Jezus langs het meer loopt en hen roept. In Mattheüs 4 bijvoorbeeld staat vanaf vers 18:

En Jezus liep langs de zee van Galilea en zag twee broers, namelijk Simon, die Petrus genoemd wordt, en zijn broer Andreas, het net in de zee werpen, want zij waren vissers.

MATTHEÛS 4:18

Mattheüs vermeldt niet dat Jezus onderwijs gaf of dat Hij het water op ging en in een van de twee boten ging zitten. Er wordt niet gezegd dat er twee boten waren, dat Hij daarna predikte en dat Hij hen riep nadat Hij hun een wonderbaarlijke visvangst had bezorgd. Hier wordt het eenvoudig verkort weergegeven.

In Lukas klinkt het alsof Petrus, Jakobus, Johannes en Andreas allemaal tegelijk hun boten achterlieten, nadat ze alle vier dit wonder van de visvangst hadden gezien. Hier klinkt het alsof twee van hen werden geroepen en Jezus daarna, iets verder langs de oever, de andere twee tegenkwam en hen riep. Dat kan inderdaad zijn wat er gebeurd is, en misschien voegt Lukas een deel hiervan samen, al geeft hij over sommige dingen juist meer details. Schrijvers kunnen de stof tot op zekere hoogte samendrukken.

Maar in Markus 1:16 staat:

En toen Hij bij de zee van Galilea wandelde, zag Hij Simon en Andreas, zijn broer, het net in de zee werpen, want zij waren vissers.

MARKUS 1:16

Merk op dat zowel Mattheüs als Markus zeggen dat ze in de boot waren en hun netten uitwierpen. In Lukas staat dat ze hun boten hadden verlaten en aan de oever hun netten aan het herstellen waren.

Toch is dit niet noodzakelijkerwijs in tegenspraak, want het is heel goed mogelijk dat Jezus aan kwam lopen en hen zag toen ze nog op het meer waren en nog aan het vissen waren. Maar nadat ze klaar waren en aan land waren gekomen, vroeg Hij hun daadwerkelijk:

Mag ik een van jullie boten gebruiken?

Het is mogelijk dat dit allemaal waar is. We moeten alleen een manier vinden om de verslagen met elkaar in overeenstemming te brengen vanwege het verschil tussen de details die worden gegeven.

Er staat:

En Jezus zei tegen hen: Kom achter Mij aan, en Ik zal maken dat u vissers van mensen wordt.

MARKUS 1:17

Opnieuw wordt er niet verwezen naar die wonderbaarlijke visvangst of naar Petrus die zegt:

Toen Simon Petrus dat zag, viel hij neer voor de knieën van Jezus en zei: Heere, ga weg van mij, want ik ben een zondig mens. Want grote verbazing had hem en allen die met hem waren, bevangen, over de vangst van de vissen die zij gedaan hadden; en evenzo ook Jakobus en Johannes, de zonen van Zebedeüs, die metgezellen van Simon waren. En Jezus zei tegen Simon: Wees niet bevreesd, van nu aan zult u mensen vangen.

LUKAS 5:8-10

Al die bijzonderheden staan alleen bij Lukas. Maar dit ontkent beslist niet dat dit gebeurd is. Het slaat het gewoon over. Er staat:

En zij lieten meteen hun netten achter en volgden Hem. En toen Hij vandaar wat verdergegaan was, zag Hij Jakobus, de zoon van Zebedeüs, en Johannes, zijn broer, die in het schip de netten aan het herstellen waren.

MARKUS 1:18-19

Dit komt overeen met wat Mattheüs zegt. Hij riep hen afzonderlijk en deed dat meteen. Ze lieten Zebedeüs en de knechten in de boot achter.

Mattheüs en Markus zeggen heel duidelijk dat Jezus langs de oever liep. Hij zag hen in hun boten vissen. Eerst zag Hij Petrus en Andreas. Hij riep hen. Ze volgden Hem. Toen liep Hij verder. Hij zag Jakobus en Johannes, riep hen, en zij volgden Hem.

22

Jezus onderwijst vanuit Simons boot

Kijk nu eens hoe het bij Lukas staat. Er staat:

En het gebeurde, toen de menigte op Hem aandrong om het Woord van God te horen, dat Hij bij het meer Gennesaret stond. En Hij zag twee schepen aan de oever van het meer liggen; de vissers waren eruit gegaan en spoelden de netten. Hij ging aan boord van een van die schepen, dat van Simon was, en vroeg hem een eindje van het land af te varen, en Hij ging zitten en onderwees de menigte vanuit het schip.

LUKAS 5:1-3

Interessant genoeg is Lukas de enige die het een meer noemt. De Joden noemen het de Zee van Galilea of de Zee van Tiberias. Maar voor een heiden is het gewoon een klein meer. Het is het Meer van Gennesaret. Dit is hetzelfde water dat elders de Zee van Galilea en de Zee van Tiberias wordt genoemd. Maar de Joden noemden het een zee. De Joden waren geen zeevarend volk. Ze voeren niet veel op de Middellandse Zee. Een meer was voor hen al groot genoeg om een zee te zijn. Ze hielden niet erg van water. Ze waren bang voor de oceaan. Maar de Zee van Galilea noemden ze een zee. Een heiden die niet uit Palestina kwam, maar in een ander deel van de wereld woonde, zou ernaar kijken en zeggen: „Dat lijkt mij een meer. Dat is het Meer van Gennesaret.”

Maar er staat dat daar twee boten lagen en dat de vissers eruit waren gegaan en hun netten aan het spoelen waren. Dat is ongetwijfeld waar. Hij had hen gezien toen ze aan het vissen waren, en nu waren ze binnengekomen. Hij had daar al die tijd op de oever gepreekt. Nu lag hun boot aan de oever en lagen de visnetten er niet in, zodat er enige ruimte voor Hem was om erin te gaan zitten. Hij vroeg Simon een eindje van het land weg te varen. Toen ging Hij zitten en onderwees de menigten vanuit de boot.

Dit is een ingenieuze oplossing, en we lezen dat Jezus dit bij andere gelegenheden ook deed. Dit is de eerste keer dat Hij het deed, maar het werkte kennelijk heel goed. Daarom deed Hij het ook bij andere gelegenheden. Wanneer de menigte opdringt, proberen de mensen achteraan dichterbij te komen. Ze botsen tegen de mensen vóór hen aan, die weer tegen de mensen vóór hen aanbotsen, als dominostenen. De mensen vooraan komen steeds dichterbij. Jezus staat vlak aan de waterkant en de mensen staan praktisch met hun gezicht tegen het Zijne. Als er niets wordt gedaan, duwen ze Hem het water in.

Dus zei Hij: „Ik weet wat Ik zal doen. Ik ga een eindje van de kant af in een boot zitten. Dan kunnen ze niet zo dichtbij komen. Ze kunnen helemaal tot aan de oever komen, maar ze kunnen Mij niet aanraken. Ze kunnen Mij niet het water in duwen. Ik ben veilig. Ik kan hier zitten.”

Er zou een natuurlijk amfitheatereffect zijn, omdat geluid zich goed over water voortplant. Onze eerste school lag aan een meer in Bandon, in Oregon. Aan de overkant van het meer lagen enkele zandduinen. Daar waren vaak mensen op de zandduinen, die in het water speelden en dergelijke, op behoorlijke afstand van onze

school. Wij zaten aan de andere oever van het meer en konden die mensen horen alsof ze vlak buiten ons raam stonden. Ze bevonden zich aan de overkant van het meer. Geluid draagt heel goed over water.

Omdat Jezus een menigte moest toespreken en geen geluidsversterking had, zorgde deze opstelling in feite bijna voor versterking van Zijn stem. Hij was veel beter te horen en de mensen konden Hem niet verdringen als Hij daar op het water zat. Dat was dus een ingenieuze oplossing voor het probleem van een te grote menigte die opdrong. Hij ging zitten en gaf onderwijs vanuit de boot.

23

De visvangst en Petrus' schuldbesef

Toen Hij opgehouden was met spreken, weet ik niet of de menigten inmiddels waren vertrokken omdat Hij niet meer sprak en ze geen reden hadden om te blijven, of dat ze nog steeds op de oever rondliepen. Maar Jezus richtte Zijn aandacht niet langer op de menigten, maar op Petrus, en zei: „Goed, Ik heb je boot gehuurd. Nu zal Ik je ervoor betalen.” Dat is niet werkelijk wat Hij zei, maar daar kwam het wel op neer. „Ik ga je belonen omdat Ik je boot mocht gebruiken.” Hij zei:

Gooi je net uit, dan zul je vis vangen.

Simon twijfelde, en dit kan betekenen dat de wonderen uit het vorige hoofdstuk nog niet hadden plaatsgevonden. Vergeet niet dat de volgorde hier omgekeerd is ten opzichte van Mattheüs. Misschien had Petrus Jezus nog nooit eerder een wonder zien doen. Dus dacht hij gewoon: „Jezus, volgens mij ben ik hier de visser. Ik weet hoe vissen werkt. Ik weet dat ze vandaag niet bijten. Dit is geen dag om te vissen. We hebben de hele nacht gevist en niets gevangen. Als je ze 's nachts niet kunt vangen, zul je ze overdag zeker niet kunnen vangen. Ik waardeer Uw goede bedoelingen, Jezus, maar volgens mij hebt U het hier waarschijnlijk mis. Maar als U erop staat, zal ik het op Uw woord toch doen.”

Dus hij wierp het net uit, en natuurlijk vingen ze een enorm aantal vissen. Hoeveel vissen het waren, staat hier niet. Maar er was een andere keer dat Jezus hun, na de opstanding, een wonderbare visvangst gaf. Dat staat opgetekend in Johannes 21, en in

dat geval wordt het precieze aantal vissen genoemd. Hier wordt ons alleen verteld dat het een enorme hoeveelheid vis was. Toen ze die binnenhaalden, scheurden de netten en zonken de boten bijna.

Hierdoor schaamde Simon zich en zag hij zichzelf als een werkelijk zondig mens. Misschien dacht hij aan zonden in zijn leven waar wij niets van weten. Of misschien dacht hij: ‘Het was zondig van mij om U tegen te spreken, Jezus, toen U zei dat ik het moest doen. Ik deed alsof U niet wist waar U het over had. Tjonge, ik was degene die niet wist waar hij het over had. Ik ben een zondig mens. Ik moest me schamen.’

Misschien mopperde hij zelfs terwijl hij de netten overboord zette. ‘Ik ben moe. We hebben de hele nacht gevist. Deze kerel zegt: “Gooi de netten uit.” Alweer. We zullen Hem Zijn zin geven, maar dit is een slechte besteding van onze tijd.’ We weten niet wat er in Petrus omging en waardoor hij zo diep van zijn zondigheid doordrongen raakte. Maar hij zei:

Ga bij me weg, Heer. Ik ben een zondig mens.

Het is interessant dat Jezus niet bij hem wegging. Petrus zei niet: ‘Heere, kom in mijn hart.’ Hij zei: ‘Ga bij mij weg. Ga weg van mij.’ En Jezus deed dat niet. Hij bleef en zei: ‘Luister, Ik heb werk dat jij moet doen. Deze zondigheid zal hier geen probleem zijn. We hebben zondaars onder ons. Er zijn hier heel wat zondaars. Ik kan jou nog steeds gebruiken.’

24

Van vissers tot vissers van mensen

Jezus zei:

en evenzo ook Jakobus en Johannes, de zonen van Zebedeüs, die metgezellen van Simon waren. En Jezus zei tegen Simon: Wees niet bevreesd, van nu aan zult u mensen vangen.

LUKAS 5:10

Mattheüs en Markus gebruiken allebei de uitdrukking ‘vissers van mensen’:

En Hij zei tegen hen: Kom achter Mij aan, en Ik zal u vissers van mensen maken. Zij lieten meteen de netten achter en volgden Hem. Hij ging vandaar verder en zag twee andere broers, namelijk Jakobus, de zoon van Zebedeüs, en Johannes, zijn broer, in het schip met hun vader Zebedeüs, terwijl zij hun netten aan het herstellen waren, en Hij riep hen. Zij lieten meteen het schip en hun vader achter en volgden Hem.

MATTHEÛS 4:19-22

of vissers van mensen, die mensen vangen.

Ik vind het interessant dat Jezus deze uitdrukking bij hen gebruikte. Het laat zien dat Jezus termen gebruikt die aansluiten bij hun belevingswereld. Want Hij heeft alleen mensen die al visser waren geroepen om vissers van mensen te worden. Ze waren vissers, en daarom zei Hij: ‘Jullie weten hoe je moet vissen.’

Als Hij had gezegd: ‘Ik ga van jou een groot prediker en leider van de gemeente maken. Je zult een belangrijk kerkelijk functionaris worden en leidinggeven aan de gebeurtenissen binnen een grote religieuze beweging’, dan zou Petrus hebben gezegd: ‘Wacht eens, ik heb U net gezegd dat ik een zondig mens ben. Volgens mij hebt U de verkeerde man. Ik weet helemaal niets van het leiden van bewegingen. Ik weet helemaal niets van dit soort dingen. Wat bedoelt U ermee dat U mij roept om zendeling te worden? Ik ben visser.’

In plaats van te zeggen: ‘Volg Mij. Ik zal van jou een zendeling, een apostel en een leider van de gemeente maken’, zei Hij: ‘Ik zal van jou een visser van mensen maken. Jij weet hoe je moet vissen. Dat is toch niet intimiderend? Je zult alleen mensen vangen in plaats van vissen. Je kent dus in wezen het klappen van de zweep, en Ik ga je vertellen hoe je wat je over vissen weet, kunt toepassen op het vangen van mensen.’

Het zou volgens mij veel intimiderender voor Petrus zijn geweest als Jezus had gezegd: ‘Ik ga van jou een apostel, een prediker of een leider van de gemeente maken.’ Dat was wat Jezus werkelijk voor ogen had. Maar Hij gebruikte de uitdrukking ‘visser van mensen’.

25

Hoe een beroep voorbereidt op bediening

Wanneer God mensen tot bepaalde soorten bediening roept, roept Hij hen vaak uit een achtergrond in een bepaald wereldlijk beroep. David was herder. Mozes was herder, en toch werden ze geroepen om het volk Israël te hoeden. Ze werden geroepen om leiders van een kudde te zijn, Gods kudde. Maar Hij riep hen weg bij het hoeden van schapen en maakte hen tot herders van mensen. Hij nam mensen die vissen vingen en liet hen mensen vangen. Dat wil zeggen, Hij gaf hun een soort omschrijving van hun bediening die leek op de functieomschrijving waarmee ze vertrouwd waren.

Ik heb al eerder verteld dat er in de jaren zeventig in Santa Cruz nog twee mannen waren, naast mijzelf, die ieder afzonderlijk in de bediening stonden, en wij kenden elkaar. We dachten erover onze drie bedieningen samen te voegen tot één bediening. Dat is door een bepaald conflict niet gebeurd. Maar een tijdlang baden we daar samen voor: moesten we onze bedieningen samenvoegen en een soort bedieningsteam vormen?

Ik vond het interessant dat een van hen betonwerker was en als evangelist werkte. Een van hen was automonteur en was leraar. Zelf was ik glazenwasser. Daarmee verdiende ik mijn brood, en ook ik was leraar.

Ik vond dat interessant, want Danny, de betonwerker, legde voor zijn beroep funderingen, en zijn bediening was volledig evangeliserend. Hij bouwde niet op funderingen; hij legde funderingen. Zoals Paulus zei toen hij naar Korinthe kwam:

Overeenkomstig de genade van God die mij gegeven is, heb ik als een wijs bouwmeester het fundament gelegd en een ander bouwt daarop. Ieder dient er echter op toe te zien hoe hij daarop bouwt.

1 KORINTHE 3:10

Hij evangeliseerde iemand, en dat is het leggen van de fundering.

Dale, de andere leraar, was monteur. Hij hield ervan dingen aan de praat te krijgen, dus hij was iemand die problemen opspoorde en verhielp. In zijn onderwijsbediening probeerde hij dingen die verkeerd waren te corrigeren en ze goed te laten functioneren, in de gemeente en in het leven van mensen. Zijn onderwijsbediening was gericht op zo'n reparateursmentaliteit.

Ik was glazenwasser, en mijn onderwijs was in die tijd niet zozeer praktisch. Het was er meer op gericht mensen inzicht te geven in Bijbelse begrippen, Bijbelse theologie, enzovoort. Nu ben ik veel meer geïnteresseerd in praktisch onderwijs dan toen. Dit was in de jaren zeventig, en ik was meer geboeid door theologische vragen die ik voor mezelf probeerde uit te zoeken. Maar als je ramen schoonmaakt, zorg je ervoor dat mensen beter kunnen zien, en zo zag mijn bediening er eigenlijk ook uit.

Dat viel me op toen we samen aan het bidden waren. Ik dacht: wij drieën doen voor ons levensonderhoud verschillende dingen, maar we hebben allemaal een bediening, en onze bedieningen lijken op het werk dat we voor ons levensonderhoud doen. Danny legde fundamenteën, en hij was evangelist. Dale was automonteur en een praktische leraar die mensen probeerde te leren hoe ze hun leven goed konden laten functioneren en hoe ze de gemeente goed konden laten functioneren. Ik was meer geïnteresseerd in het ophelderen van conceptuele, Bijbelse zaken, en ik waste ramen.

Ik vond het heel toevallig, of interessant, dat ieder van ons afzonderlijk tot een ander soort bediening was geroepen, maar dat die bediening op de een of andere manier leek op het wereldlijke werk dat we deden. Zo waren David en Mozes ook herders van

schapen, en God riep hen om herders van Israël te zijn. Petrus ving vissen, en God riep hem om een visser van mensen te zijn.

Ik vraag me soms af of God mensen, wanneer Hij hen roept, niet al eerder heeft voorbereid door hen in een bepaald beroep te plaatsen. Misschien wisten ze niet dat Hij dat deed, maar ze hebben een bepaald beroep in de wereld uitgeoefend dat hen heeft voorbereid op, of een voorafbeelding was van, datgene waarvoor God hen in de bediening gaat gebruiken. Dat was zeker het geval bij Petrus en de vissers. Zoals ik al zei, ken ik enkele andere gevallen waarin dat zo is. Ik weet niet in hoeverre dat overal zo zou zijn. We komen terug op de rest van hoofdstuk 5.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Jeremia 3:22
- Mattheüs 12:28
- Lukas 4:31
- Mattheüs 4:13
- Lukas 4:32-33
- Lukas 4:34
- Lukas 4:35-37
- Handelingen 19:13
- Handelingen 19:15
- Lukas 10:17
- 1 Johannes 4:4
- Jakobus 2:19
- Markus 1:21-28
- Markus 2:5
- Markus 2:9-11
- Lukas 4:38
- Markus 1:29
- Johannes 1:29
- Lukas 4:39

- Lukas 4:40
- 2 Korinthe 12:9
- Lukas 4:41
- Lukas 11:15
- Mattheüs 8:29
- Lukas 8:31-32
- Mattheüs 8:32
- Lukas 4:42-44
- Lukas 5:1-3
- Lukas 5:4-5
- Lukas 5:6-7
- Lukas 5:8-10
- Lukas 5:11
- Johannes 21:3
- Mattheüs 4:18
- Markus 1:16
- Markus 1:17
- Markus 1:18-19
- Lukas 5:10
- Mattheüs 4:19-22
- 1 Korinthe 3:10

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.